

ת"פ 55093/01 - מדינת ישראל נגד באדי אלחמאדה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 55093-01 מדינת ישראל נ' אלחמאדה (עוצר/אסיר בפיקוח)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקבץ'

בעניין: מדינת ישראל

עו"ד תמר איבלמן פרקליטות מחוז

ירושלים

המואשימה

נגד

באדי אלחמאדה

עו"ד שלום פיניאה ואיל הדר

הנאשם

גמר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודהתו, כי ביום 14.1.20 החזיק 70 גרם קוקאין ו- 25 טבליות המכילות אמפתמין, שלא לצריכתו העצמית. הקוקאין הוסתר במכונית שכורה בה נאג הנאשם לטבליות הסם היו בכיס מעילו.

הודהת הנאשם באהה במסגרת של הסדר דיןוני, אשר כלל תיקונו של כתוב האישום ללא הסכמה בעניין העונש.

טייעוני הצדדים

ב"כ המואשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעהם בערכיהם מגנים, וכן לרמת העונשה שנקבעה במקרים דומים. לאור מכלול הנסיבות, ובهن גילו של הנאשם, הודהתו והאמור בתסקירות שירות המבחן, בקשה להשתתף עליו עונש של 32 חודשים מאסר ועונשים נלוויים.

ב"כ הנאשם הפנו לנسبותיו האישיות של הנאשם, כפי שיפורטו בתסקירות שירות המבחן, לשיתוף הפעולה שלו עם השירות, רצונו לעبور הליך טיפול, לעשות שינוי ולשיקם את עצמו, ולקשיים עם התמודד במסגרת ההליך, ובهم תקופה ארוכה בה שהה במעצר בפקא"ל בשל עיכובים שחלו בעריכת התסקרים בשל משבר הקורונה.

לאור אלה ביקשו לקבוע כי מתחם העונש ההולם נع בין 6 חודשים עד 24 חודשים ולהשיט עליו עונש החורג לפחות מהמתחם, משיקולי שיקום.

ב"כ שני הצדדים הפנו לפסיקה לתמיכה בטיעוניהם.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בכך שהחזיק 70 גרם קוקאין ו- 25 טבליות אמפתמין, שלא לצריכתו העצמית.

עמוד 1

פסקה עקבית של כל הערכאות דנה בחומרתן הרבה של עבירות הסמים ופגיעה בערכיהם מוגנים והדגישה את הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה. ר' למשל ע"פ 8048/19 פיצ'חודה (4.6.20), שם נפסק:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי יש צורך בהטלת ענישה חמירה ומרתיעה על מבצעיהן, אשר תתמוך במאבק למיגורן (ראו למשל ע"פ 8283/17 עבاسي' נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (10.6.2018)). בפרט, נקבע כי:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שככל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולות, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגבייה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונש זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמשה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כוון על 202,000 ש"ח [...] ידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם" (ע"פ 1345/08 איסטרחוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה כ"ג (18.5.2009))

כמו כן נקבע, כי ככל נסיבותיו האישיות של הנאשם יסוגו בפני האינטראס הציבורי שהחומרת הענישה בגין עבירות מסווג זה (ראו לדוגמה ע"פ 16/8988 בן סימון נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2017)).

דברים אלו מקבלים משנה תוקף, עת הורשע המערער בהחזקת כמות גדולה של סם מסוג קוקאין, הנמינה בין הרעים והמרימים שבسمים המסתוכנים, בשל טבעו הממכר והטלות הגבואה הנוצרת בו, ומחייב השפעותיו הרסניות על גופו האדם ונפשו ועל החברה כולה (ראו גם ע"פ 11/972 מדינת ישראל נ' יונה, [פורסם בנבו] פסקה 4 (4.7.2012))."

לענין רמת הענישה הנהוגת ביחס להחזקת כמותות משמעותיות של קוקאין, ר' למשל ע"פ 14/8820, זהר שחר נ' מדינת ישראל:

רמת הענישה שנקבעה בפסקין דין שאוזכרו לעיל ובפסקין דין אחרים, כshedobor בהחזקת סם מסוג הירואין או קוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער איינו סוטה לחומרה מרמת ענישה זו."

ר' גם ע"פ 15/4592, פדייה:

"מסקירת הפסקה בנושא עולה, כי אמונה קיימת גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הירואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 14/8820 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 2015) בפסקה 12 וההpnיות שם; 13/1313 גמל באתיימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); ענין פיצ'ו, בפסקה 14 וההpnיות שם; ע"פ 12/5374 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עיש' [פורסם בנבו] (2006); 13/5958 גיא שרגא סbag נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 14/4203 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))."

לאור אלה, ובשים לב לנسبות המקרה, ובכללן כמות הסמים אותן החזיק הנאשם, מתחם העונש ההולם את מעשיו הוא מאסר בפועל לתקופה שבין 30 חודשים ועד 50 חודשים.

נסיבות שאין הקשורות לעבירה

הנאשם לצד שנת 2000. רוק. לחובתו קביעה (לא הרשעה) כי עבר עבירות אiomים.

לאחר הכרעת הדין הנאשם הופנה לשירות המבחן והתקבלו בענינו מספר תסקרים:

התסוקיר הראשון, מיום 2.8.20, סקר את תולדות חייו של הנאשם.علاה ממנה, כי הנאשם גדל ברקע משפחתי קשה; אמו אינה מתפקדת במשך שנים ואביו אינו עובד. הנאשם נפלט ממערכת החינוך לאחר שבע שנים, ונאלץ לסייע לפרנסת המשפחה.

הנאשם קיבל לפני שירות המבחן אחריות למשעו והביע עליהם חרטה ובושה. הסברו למשעים היה כי נקלע למצוקה כספית, ואז קיבל את הסמים מאחרים על מנת שייבירם מקום עבור תמורת כספית.

שירות המבחן העיריך כי הנאשם עבר את העבירה משום שנקלע לחברה שולית וראה במשעים פתרון קל למצוקה כספית, מבלי שהבין את חומרתם. שירות המבחן סבר כי ניתן לשקלל לשלב את הנאשם במסגרת טיפולת הכלולת שיקום תעסוקתי, והמליץ על דחיה לצורך בחינת אפשרות זו.

מתסוקיר מיום 29.10.20 עלה, כי הנאשם היה מעוניין להשתלב בהליך שיקומי, אך מטעמים שאינם תלויים בו לא הייתה התקדמות במישור זה. עוד עלה, כי בדיקה אחת לגילוי סמים לימדה כי הנאשם צריך קנאביס, אך יתר הבדיקות נמצאו תקיןות.

מתסוקיר מיום 17.1.21 עלה, כי הנאשם היה בקשר עם עובד סוציאלי בתקופת הדחיה. השירות התרשם, כי הנאשם אכן מעוניין לעזוץ שניי בחיו ולהשתתף בהליך שיקומי על מנת לרכוש כלים להתנהלות תקינה בעתיד, מביע חרטהعمוקה על משעו וمبין את חומרתם. עוד עלה, כי תקופת המעצר בפייקוח אלקטרוני גרמה לנאשם ולבני משפחתו לקשיים משמעותיים. מנגד עלה, כי נרשםו לנאשם מספר הפרות של תנאי המעצר.

שירות המבחן המליץ לבטל את המעצר בפייקוח בו שווה הנאשם, לשם המשך שיילובו בהליך שיקומי וקורס בשפה העברית, ולדוחות את ההליך במספר חודשים נוספים על מנת לעמוד על המשך התקדמותו של הנאשם.

דין והכרעה

כל שיקולי הענישה פועלים לצרכו של הנאשם: מדובר באדם צער, אשר חזה את סוף הבגירות זמן לא רב לפני ביצוע המשעים בהם הורשע, ומלביד קביעה כי עבר עבירות אiomים, אין לחובתו מעורבות קודמת בפלילים. הנאשם קיבל אחירות מלאה למשעו, מודיע לחומרתם ולפסול שביהם ו מביע עליהם בושה וחרטה. מעבר לכך, הנאשם גדל ברקע קשה אשר הייתה לו תרומה משמעותית להסתבכותו.

מהתסקרים שהוגשו עלה, כי הנאשם מודיע לכך שעליו לתקן את דרכיו ומעוניין להשתתף בהליך שיקומי, על מנת לרכוש כלים להתנהלות תקינה בעתיד, ובשל קשיים שאינם תלויים בו השתתפותו בהליך התעכבה.

כל אלה מלמדים כי מדובר באחד המקרים יוצאי הדופן בהם יש הצדקה לחרוג לפחות ממתחם העונש ההולם, מטעמי שיקומו של הנאשם. עם זאת, לא ראוי מקום לקבל את המלצה לדוחות את סיום ההליך במספר חודשים לצורך

קיבלה תסקير משלים, מקום בו ברור כי גם אם הנאשם ישלים את ההליך השיקומי עד תום בפיוקו שירות המבחן, לא יהיה מנוס מההשת עליו מאסר אחורי סורג וברית, לתקופה משמעותית. עם כל ההבנה לקשיו של הנאשם, מצוקתו והדרך המרשימה אותה עבר, לא ניתן להתעלם מחומרת מעשו - החזקת 70 גרם קוקאין ו- 25 טבליות אמפטמין - ולפטור אותו ללא עונישה מוחשית ומרתיעה, גם אם לתקופה קצרה בהרבה מתחתי מתחם העונש ההולם. גם בהבאי בחשבו את כל נקודות הזכות הרבות שלימין הנאשם, אין מנוס מהטיל עליו מאסר ממש, ויש לקוות כי הנאשם יוכל להשלים את ההליך השיקומי במסגרת זו.

בשים לב לכך שהנאים עבר את העבירה תוך כדי נהיגה היה מקום להshit עליו גם רכיב של פסילה מלנהוג, אך הדבר עלול להקשות עליו למצוא עבודה לאחר שחרורו ועל כן ראוי להמנע מכך.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה عشر (15) חודשים מאסר בפועל. הנאשם יתייצב לשאת בעונשו ביום 18.5.21. מהמאסר ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 14.1.20 עד 12.3.20.
- ב. ששה חודשים מאסר, בו לא ישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהוא פשע.

הנאספיטאים כניסה למאסר עמן נאבחזקומיון שלשירות הציבורי הטוויה בטלפונים 08-9787336 או 08-9787377. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 09:00 במתokin המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה זהה והעתיק גזר הדין.

لتשומת לב שב"ס כי יש לעשות מאמץ לשלב את הנאשם בהליך שיקומי במסגרת המאסר. הסמים יושמדו. מוצגים אחרים יוחזרו לנאים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אייר תשפ"א, 22 אפריל 2021, בנסיבות הצדדים.